

בית ספר טכני

את הקריירה שלי בחיל האוויר התחלתי בקורס טיסנאות של הגדנ"ע. אני זוכר מחנה בגליל המערבי לא רחוק מראש הנקרה על שפת הים. הגדנעים היו בשנים האחרונות של התיכון והבנות יפות יפות. אני זוכר (במעורפל) אותי הולך על קו המים ומשוחח עם אחת מהן בת של מנתח פלסטי. אני זוכר האנגר גדול (בנין שהוא אולם אחד גדול שמאחסנים בו בדרך כלל מטוסים בתיקון) ובו אנחנו עומדים ליד שולחנות מרכיבים טיסנים מחתיכות עץ בלזה (קל במיוחד) ומדביקים בדבק שקורין דופ. אני זוכר את הריחות של העץ והדופ ואני זוכר איך הטיסן שעשיתי עץ ממריא. בסוף הקורס עשו בחינה ובדיקה רפואית את הבחינה עברתי בקלות מן הבדיקה יצאתי עם פתק. "סטטיסטיקה, ראייה" היה כתוב בו. לא הבנתי והמשכתי הלאה עד שאמרו לי. "ראייה" זה שאינך רואה טוב והסטטיסטיקה זה שיכניסו אותך לסטטיסטיקה של הנושרים.

מכפר ויתקין היו בקורס שלוימלה בן כיתתי שנהיה טייס ולימים נהרג בתאונת מטוס ריסוס ועוזי שהיה לימים ממין אפרוחים.

פעם הבאה שנתקלתי בצבא היתה בלשכת הגיוס זה היה אחרי שבבדיקה רפואית קבע הרופא: רשרוש בלב. קיבלתי כ"ל כשר לקוי. אני, שהייתי בעיניי גיבור בכושר, לקוי? לא מצאתי נחמה בעובדה גם אחיק וגם גדעון שני הז'לובים (בעלי הגוף) שבעמק גם להם פסק: רשרוש וכשר לקוי.

צבא זה צבא. כשהגיע הזמן הלכתי לקלט ושם הציעו לי או מודיעין או בית ספר טכני של חיל האוויר, יחידה קרבית לא באה בחשבון. מכונאות מטוסים? למטוס היה אז מנוע שריפה פנימית כמו לאוטו או לטרקטור ואני חשבתי שבעתיד אבא יקנה טרקטור ואז הלימוד שאלמד בבית ספר הטכני יהיה מועיל למשק. בחרתי בבית הספר הטכני וזה חייב חתימה על 8 חודשים נוספים בצבא בתנאי חובה. מצאתי את עצמי במחנה "צבאי" במפרץ חיפה. למה במרכאות? כי הוא לא היה סתם מחנה הוא היה בית ספר שרוב תלמידיו גדנעים כלומר ילדים בגיל תיכון. אבל כן הם גרו במקום ושררה בו משמעת. שלושה חודשים ראשונים למדנו את היסודות: שבוע מכל דבר. שבוע מתמטיקה שבוע פיזיקה שבוע שרטוט שבוע מנוע שבוע גוף המטוס וכו', ומי לימד שם? היו אלה נערים ונערות שנה מבוגרים ממך. אבל כל אחד מהם ידע ללמד את חומר השבוע שלו טוב יותר מפרופסור באוניברסיטה. בסוף כל שבוע בחינה. נכשלת? אתה עף. עברת? ממשיך הלאה לשבוע הבא. יצאת הכי טוב – קיבלת ערב חופשה. יש לי תמונה מן הימים ההם ובתמונה שלושה חיילים במדים. אחד גבוה ושניים קטנים. הגבוה אברהם אברמוב למד חשמלאות בבית ספר בסמת שליד הטכניון לידו גדעון

נאמן גאון טכני מקיבוץ בית זרע (השומר הצעיר) והשלישי אני, כל מי שמכיר את שתי ידי השמאליות ושאל מה אני עושה שם? כנראה שלא הבין את הכוח שיש ברצון כשאתה אחרי תיכון. מסתבר שדי הרבה פעמים קיבלתי ערב חופשה בגלל שהייתי הטוב מכולם. אלא מה לא היה לי מה לעשות בחופשה. מה אתה עושה בחופשת ערב בחיפה בלי חברה ובלי פרוטה? אני הלכתי למוזיאון. כן מאז זה התחיל. בסוף שלב היסודות (שלושה חודשים ראשונים) ערכו ממוצע ציוני השבועות ומי שקיבל את הציון הגובה ביותר יכול היה לבחור תחום לימודים (ואחר כך עבודה).

את אברהם לקחו לחשמלאות שהרי זה מה שלמד בבסמת. לגדעון שהיה הטוב ביותר נתנו לבחור והוא בחר במכונאות ואני שלחו אותי לגופנאות כמו את כולם. לא עזרה לי אי ידיעת העתיד שהרי היום במטוס הגוף הוא העיקר. עדיין הייתי דבק הרעיון המכונאות והטרקטור שאבא יקנה. נכנסתי למפקד ואמרתי שאני עוזב. לא חתמתי על 8 חודשים שירות בתנאי חובה וזה משום מה הרגיז את הצבא. לשם חינוך מחדש קצבו לי שלושה חודשים מטבח. לא לבשל, לנקות. מי שזכה לגרד סיר מטבח צבאי מן הג'יפא שבתחתית או לרחוץ את רצפה השמנונית בוודאי מבין על מה אני מדבר. בתום שלושה חודשים ארוכים ורעים הושלכתי לתל נוף שם הייתי במאגר של חיילים חסרי תפקיד תחת פיקודו של הרס"ר, הרגשתי עלוב ומיותר. ניגשתי לוועדה רפואית שם שופר הכושר שלי. כבר לא כ"ל הלכתי אל ששון שלישי גדוד הצנחנים... ועל כך בסיפור הבא. כשחזרתי מן הצבא אבא קנה טרקטור.